

NACIONALINĖ MOKYKLŲ VERTINIMO AGENTŪRA

ANYKŠČIŲ RAJONO SVĖDASŲ JUOZO TUMO-VAIŽGANTO GIMNAZIJOS IŠORINIO VERTINIMO TRUMPOJI ATASKAITA

IŽANGA

Vizito laikas – 2018 m. vasario 5–9 d.

Vizito tikslas – mokyklos veiklos kokybės išorinis vertinimas.

Išorės vertintojų komanda:

Vadovaujančioji vertintoja – Jolanta Gulbinienė.

Išorės vertintojai: **Rita Gagiškienė, Jolanta Stalemekaitė, Romualda Stovolos, Daiva Kavaliauskienė.**

Išorės vertintojai stebėjo 104 veiklas: 90 bendrojo ugdymo dalykų pamokų, 2 neformaliojo švietimo veiklas, 4 klasių valandėles, 2 priešmokyklinio ugdymo veiklas, 5 bendrojo ugdymo dalykų konsultacijas, 1 pasirenkamojo dalyko pamoką. Vertinimo metu gilintasi į mokinių, mokytojų ir pagalbos specialistų veiklą pamokose, gimnazijos vadovų, klasių auklėtojų ir aptarnaujančio personalo darbą, kalbėtasi su Gimnazijos, Metodine, Mokinių tarybomis, mokinių tėvų atstovais, socialiniais partneriais, įsivertinimą koordinuojančia grupe, Vaiko gerovės komisija.

Išorės vertintojų komanda yra įsitikinusi, kad rekomenduojamus patobulinimus gimnazijos bendruomenė gali įgyvendinti veiksmingiau panaudodama savo vidaus išteklius, skatindama ir palaikydama pedagogo atsakomybę sieti mokinių ugdymą ir mokymąsi, parenkant tinkamus mokymosi metodus ir būdus, užtikrinant geresnę mokinių mokymąsi panaudojant virtualias aplinkas, siekiant asmeninės kiekvieno mokinio ir visos gimnazijos pažangos. Išorės pagalba galėtų būti pedagogų bendruomenės mokymai, kaip tobulinti pamoką, pereinant nuo mokymo prie mokymosi paradigmos.

I. MOKYKLOS KONTEKSTAS

Anykščių r. Svėdasų Juozo Tumo-Vaižganto gimnazija įsikūrusi miestelyje, kuriame gyvenamąją vietą deklaruoja apie 800 žmonių. Nuolat mažėjant gyventojų skaičiui, mažėja ir mokinių skaičius gimnazijoje. Mokinių šeimų socialinė-ekonominė padėtis yra vidutinė, penktadalis mokinių auga nepilnose šeimose, ketvirtadalyje šeimų vienas iš tėvų yra bedarbis ir gauna valstybės paramą. Beveik visi miestelio mokiniai lanko šią gimnaziją. Dalis mokinių gyvena Aulelių globos namuose. Penktadalis vaikų yra iš socialinės rizikos ir probleminių šeimų, kurių tėvai mažai domisi ugdymo klausimais. Dalis gimnazijos mokinių priklauso rizikos elgesio grupei, turi emocijų ir elgesio sutrikimų, jų elgesys pamokų metu kelia problemų ne tik jiems patiems, bet ir visai klasei. Visa tai iš dalies turi įtakos mokinių pasiekimams ir rezultatams.

II. GIMNAZIJOS STIPRIEJI IR TOBULINTINI VEIKLOS ASPEKTAI

Stiprieji gimnazijos veiklos aspektai

1. Stebėsenos sistemingumas (1.2.2. – 2 lygis, išskirtas požymis – 3 lygis). Mokykloje nuosekliai stebima įvairių mokinių grupių pasiekimų (pažangumo bei lankomumo) dinamika, o gauti duomenys kartu su mokyklos įsivertinimo duomenimis panaudojami mokyklos veiklos planavimui. Mokytojai kaupia atsiskaitomuosius darbus, stebi mokinių įvertinimų (pažymių) kaitą, esant reikalui inicijuoja pagalbos teikimą, klasių auklėtojai padeda mokiniams susidaryti asmeninio tobulėjimo planus. Tik dalyje (9 proc.) vertintojų stebėtų pamokų fiksuotas tinkamas formuojamasis vertinimas, paveikiai nurodantis kiekvieno mokinio pažangą ir (ar) konkrečias mokymosi spragas; pačių mokinių

įsivertinimas kaip stiprusis pamokos aspektas fiksuotas taip pat tik dalyje (28 proc.) stebėtų pamokų. Pažangos stebėsenos sistemingumas tenkina bendruomenės lūkesčius.

2. Planų naudingumas (2.1.2. – 3 lygis, išskirtas požymis – 3 lygis). Gimnazijos ugdymo planas parengtas vadovaujantis Bendraisiais ugdymo planais, dažniausiai lanksčiai atsižvelgta į mokinių ugdymo(si) poreikius, gimnazijos veiklos kokybės įsivertinimo, ugdomosios veiklos priežiūros, mokinių pasiekimų tyrimų duomenis ir rekomendacijas, Gimnazijos tarybos, Mokytojų tarybos, Metodinės tarybos, Vaiko gerovės komisijos nutarimus. Stebėtose pamokose vertintojai fik savo atveju, kai neracionaliai planuotas pamokos laikas, jo pritrūko numatytoms veikloms atlikti arba veiklos netiko tikslams pasiekti. 10,6 proc. planų naudingumas fiksuotas kaip tobulintinas aspektas.

3. Orientavimasis į mokinių poreikius (2.1.3. – 3 lygis). Mokykloje atsakingai žiūrima į mokinių ugdymo(si) poreikius: teikiama pedagoginė pagalba, dirba visi pagalbos specialistai. Mokytojai stengiasi kelti mokiniams jų galimybes atitinkančius mokymosi uždavinius, pritaikyti ugdymo turinį, parinkti tinkamus metodus, mokymo(si) priemones. Išorinio vertinimo metu pagalba mokiniams teikta daugumoje (80 proc.) stebėtų pamokų. Gimnazijoje beveik nėra pamokų lankomumo problemų – to pasiekta bendraujant ir kalbant su tėvais. Pavėžėjimo grafikai mokinių poreikius tenkina iš dalies. Gabių ir talentingų vaikų ugdymas tinkamas, tačiau mokykla neturi metodikos, kaip atpažinti mokinių gabumus.

4. Mokymosi įprasminimas (2.2.1. – 2 lygis, išskirtas požymis – 3 lygis). Mokymosi įprasminimas kaip stiprusis veiklos aspektas išskirtas 57 pamokose (63,3 proc.). Mokymasis įprasmintas siejant naujas žinias su turima mokinių patirtimi, sudarant sąlygas spręsti realias problemas, užduodant probleminius klausimus, į kuriuos patiems mokiniams reikėjo rasti atsakymus, mokiniai skatinti stebėti, eksperimentuoti, kurti, dirbti individualiai ir grupėmis, mokytojai taikė įvairius grupavimo metodus. Siejant pamokos turinį su gyvenimu stiprinta mokinių vidinė motyvacija, gerinta mokytojo ir mokinio dialogo kokybė ir įprasmintas mokymasis, sudarytos tinkamos sąlygos mokiniams ugdytis realiam gyvenimui reikalingus gebėjimus.

5. Ugdymas mokyklos gyvenimu (2.3.2. – 3 lygis). Mokinių saugumui yra skiriamas tinkamas dėmesys, mokykloje nėra patyčių, mokiniai susipažinę su mokinio elgesio taisyklėmis ir dauguma jų laikosi. Daugumos mokinių santykiai su mokytojais ir klasės draugais yra pagarbūs, draugiški, mokiniai gali drąsiai reikšti savo nuomonę. Dauguma mokinių (70 proc.) jaučiasi priklausantys mokyklos bendruomenei, gali dalyvauti mokyklos savivaldoje. 59,88 proc. mokinių dalyvauja neformaliojo švietimo užsiėmimuose. Gimnazija pagrįstai didžiuojasi savo išskirtiniais tradiciniais renginiais ir akcijomis, pilietinėmis iniciatyvomis, prevencinėmis programomis, į kurias įtraukia mokinius ir jų tėvus bei vietos bendruomenę. Tai ugdo mokinių pilietiškumą ir patriotiškumą, skatina mokinių lyderystę, formuoja pagarbą ir pasitikėjimu grįstus tarpusavio santykius, sudaro galimybes mokiniams atskleisti individualius gebėjimus bei ugdyti bendrąsias kompetencijas.

6. Įranga ir priemonės (3.1.1. – 3 lygis). Mokykla tinkamai apsirūpinusi šiuolaikiška ugdymo įranga bei priemonėmis, dažniausiai jas tikslingai naudoja ugdymo tikslams pasiekti. Pavieniai mokytojai naudojo mokomųjų dalykų kompiuterines programas, daugumoje stebėtų pamokų IKT pateiktys naudotos mokytojui aiškinant pamoką, retai fiksuotas mokinių darbų bei projektų pristatymas naudojantis IKT. Kai kuriuose kabinetuose reikėtų atnaujinti kompiuterinę įrangą, neretai susiduriama su internetinio ryšio problemomis. Įranga ir priemonės pagal turimas galimybes periodiškai atnaujinamos, šiuolaikiškų priemonių įsigijimas bei paskirstymas aptariamas su mokyklos bendruomene. Mokiniai ir mokytojai džiaugiasi turimų priemonių gausa bei jų panaudojimo galimybėmis.

7. Sprendimų pagrįstumas ir tobulinimo kultūra (4.1.1. – 2 lygis, išskirti požymiai – 3 lygis). Gimnazijos bendruomenė suvokia įsivertinimo svarbą, yra susipažinusi su šios veiklos

rezultatais, išvadamis, į kurias atsižvelgiama rengiant gimnazijos metinį veiklos planą, ugdymo planą, dauguma mokytojų atsižvelgia į jas tobulindami savo veiklą. Apie gimnazijos veiklos kokybę ir tobulinimo poreikį sprendžiama ne tik iš IQES online atliktų apklausų, bet ir iš VBE, MBE, PUPP, Nacionalinių patikrinimų pasiekimų rezultatų, stebėtų pamokų protokolų bei analizuojant mokinių pažangumą, lankomumą, užimtumą. Gimnazijos bendruomenė nuolat apmąsto, ką galima patobulinti, siekia pažangos, sprendimai priimami vadovaujantis susitarimais (tokia bendradarbiavimo kultūra sustiprėjo pastaraisiais metais), kas sudaro veiklos tobulinimo prielaidas. Mokytojai dalinasi gerąja patirtimi. Tačiau mokinių pasiekimų ir pažangos analizė, pamokų stebėjimo protokolų duomenys rodo, kad mokinių pasiekimai ir pažanga tėra vidutiniški.

8. Pasidalyta lyderystė (4.1.2. – 2 lygis, išskirtas požymis – 3 lygis). Lyderystė gimnazijoje suprantama kaip tikslingas mokymasis ir veikimas bendruomenėje, telkiamasis pokyčiams ugdymo srityje, tikslingas įsitraukimas į darbo grupes, atsakomybės prisiėmimas. Gimnazijos bendruomenė telkiama užsibrėžtų tikslų ir uždavinių įgyvendinimui, gimnazijoje vykdoma veikla, nukreipta į komandinį darbą, pagrįstą susitarimais, sudaranti prielaidas pokyčiams ugdymo srityje. Gimnazijoje kiekvienas bendruomenės narys skatinamas rodyti iniciatyvą. Aktyvus darbuotojų įsitraukimas į veiklas komandose teigiamai veikia bendruomenės tarpusavio santykius, labiau motyvuoja daugumą mokytojų, specialistų tikslingai veiklai.

9. Veikimas kartu (4.2.1. – 3 lygis). Mokyklos personalas (mokytojai, specialistai, aptarnaujantis personalas) laiko save viena komanda, siekiančia bendrų tikslų. Mokykloje veikia įvairios nuolatinės ir dažnai pagal poreikį buriamos laikinos darbo grupės, į kurias mokytojai pasisiūlo patys arba yra deleguojami kolegų. Mokytojai metodinėse grupėse dalijasi informacija apie pamokų stebėsenos rezultatus, patirtimis iš kvalifikacijos tobulinimo renginių, drauge analizuoja švietimą reglamentuojančius dokumentus, aptaria mokinių pažangos rezultatus, kartu planuoja ugdymo proceso pokyčius. Mokytojai dalijasi savo patirtimi ir su kitų rajono mokyklų pedagogais. Tačiau vertintojai konstatuoja, jog mokykloje vis dar vyrauja tradicinė ugdymo paradigma, todėl daroma išvada, kad gimnazijos darbuotojų atvirumas bei kolegiškas bendradarbiavimas, nors ir turi savitų bruožų, tačiau ne visada paveikus realizuojant kasdienes ugdymo procesus.

10. Mokyklos tinklaveika (4.2.3. – 3 lygis). Bendradarbiavimo su socialiniais partneriais prioritetai, tikslai, turinys ir formos dažnai kryptingi, atspindi mokyklos viziją, mokinių ir mokytojų poreikius. Gimnazija su socialiniais partneriais organizuoja ir rengia bendrus renginius, pamokas bei kitus užsiėmimus tiek gimnazijos, tiek socialinių partnerių teritorijose. Mokykla yra sudariusi bendradarbiavimo sutartis su 3 universitetais, 1 kolegija, palaiko ryšius su tarptautinių projektų užsienio partneriais. Gimnazijos tinklaveika praplečia edukacines erdves, socialinių partnerių parama ir veikimas kartu kelia mokinių motyvaciją veikti, ugdo patriotiškumą bei pagarbą savo kraštui, sudaro palankias sąlygas mokyklai plėtoti neformalųjį švietimą, ugdyti mokinių individualius gebėjimus, lyderystę, turtinti mokyklos išteklius.

Tobulintini gimnazijos veiklos aspektai

1. Pasiekimų asmeniškumas pamokoje (1.2.1. – 2 lygis). 34,5 proc. pamokų kiekvieno mokinio pažanga ir pasiekimai įvertinti gerai ir labai gerai – pamokų stebėjimo protokoluose fiksuota, kad šiose pamokose matuoti ir vertinti kiekvieno mokinio pasiekimai ir pažanga. 65,5 proc. pamokų kiekvieno mokinio pažanga ir pasiekimai vertinti patenkinamai ir prastai. 10 (3,2 proc.) pamokų mokinio pažanga ir pasiekimai išskirti kaip stiprusis pamokos aspektas. 37 (21,1 proc.) pamokose mokinio pažanga ir pasiekimai išskirti kaip tobulintinas pamokos aspektas. Šiose pamokose mokinio pasiekimai nestebėti arba stebėti epizodiškai, dažniausiai nevertinti, neaptarti su mokiniais. Pažymėtina, kad aukščiausiai kiekvieno mokinio pasiekimai ir pažanga vertinti šiuolaikinės mokymosi

paradigmos pamokose (vertinimo vidurkis – 3,56 iš 4), o tradicinės mokymo paradigmos pamokose – prasčiausiai (vertinimo vidurkis – 2,12 iš 4). Pamokose, kuriose bandyta dirbti šiuolaikiškai, vertinimo vidurkis – 2,55. Išorinio vertinimo metu surinkta informacija rodo, kad pasiekimų asmeniškumas pamokoje yra tobulintinas. Tikėtina, kad mokytojai pasidalinę patirtimi su kolegomis, tinkamai suformulavę pamokos uždavinį, numatę vertinimo kriterijus ir su jais supažindinę mokinius, taikydami įvairias formuojamojo vertinimo strategijas, nuolat informuodami mokinius apie pasiekimus ir daromą pažangą sudarytų sąlygas mokiniams tinkamai įsivertinti savo pasiekimus ir pažangą, kas skatintų juos išmokti vis sudėtingesnių ir naujų dalykų, teiktų augimo džiaugsmą.

2. Metodų įvairovė (2.2.2. – 2 lygis). Vertintojai daugiausia stebėjo tradicinių pamokų (55,6 proc.), kurių vadovavimo mokymuisi apibendrintas vertinimo vidurkis – 2,1. Bandytas dirbti šiuolaikiškai stebėtas 34,4 proc. pamokų, jų apibendrintas vertinimo vidurkis – 3,03. 10 proc. stebėtų pamokų mokytojai dirbo šiuolaikiškai ir tokių pamokų apibendrintas vadovavimo mokymuisi vertinimo vidurkis – 3,89. Gimnazijoje suprantama, kad ugdymo(si) kokybė priklauso nuo mokinių sudarytų galimybių mokytis netradicinėse aplinkose, taikant įvairius mokymosi būdus bei metodus, tačiau išorinio vertinimo metu stebėtose pamokose taikytų metodų įvairovė, kaip stiprusis pamokos aspektas, išskirta tik 20,6 proc. pamokų. 79,4 proc. stebėtų pamokų vyravo tradiciniai, į mokymą, o ne į mokymąsi orientuoti metodai: pasakojimas, klausinėjimas, garsinis skaitymas, demonstravimas, mokymasis iš vadovėlio, rašymas. Šiose pamokose dominavo mokytojas, mokytasi kolektyviai, rečiau – individualiai ar grupėmis. Tradiciniai mokymo metodai mažai skatino mokinių mokymąsi, trūko aktyvios mokinių veiklos. Jei mokytojai pamokose taikytų aktyvaus ugdymo metodus (klasės ar grupės diskusiją, svarbaus įvykio ar atvejo analizę, „minčių lietu“, bendradarbiavimą įvairaus dydžio grupėse, grupės pranešimą, debatus, probleminį mokymą ir kt.), tikėtina, mokiniai ne tik geriau įsisąmonintų mokymo turinį, aktyviau įsitrauktų į mokymąsi, bet ir plėtotų asmeninius, socialinius, komunikacinius, kritinio mąstymo, problemų sprendimo gebėjimus, patirtų mokymosi džiaugsmą.

3. Vertinimas ugdymui (2.4. 1. – 2 lygis). Direktoriaus įsakymu patvirtintas atnaujintas gimnazijos mokinių asmeninės pažangos stebėjimo, fiksavimo, pagalbos mokiniui teikimo aprašas, kuris aptartas metodinėse grupėse, koreguotas atsižvelgiant į dalykų specifiką. Mokiniai pokalbiuose teigė, kad vertinimo tvarka jiems suprantama. Išorinio vertinimo metu nustatyta, kad mokytojai nepakankamai dėmesio skiria mokinių vertinimo ir informavimo apie pasiekimus tvarkos praktiniam taikymui pamokose, ne visada sistemingai planuoja, kaip vertins mokinius, kaip vertinimo metu sukauptą informaciją panaudos ugdymo procesui koreguoti. Daugiau nei 50 proc. pamokų vertinimas ugdant buvo patenkinamas. Tai reiškia, kad mokytojai nepakankamai išnaudojo vertinimo būdų ir įvairovės galimybes, ne visada mokiniams pateikė aiškius pažangos ir pasiekimų vertinimo kriterijus, dialogas vertinant vyko epizodiškai, o prasmingesnėms įsivertinimo procedūroms dažniausiai pritrūkdavo laiko ir praktinės patirties. Tik dalyje (18 proc.) stebėtų pamokų paskelbti aiškūs vertinimo kriterijai arba dėl jų susitarta su mokiniais formuluojant pamokos uždavinį. Daugumoje (82 proc.) pamokų vyravo epizodinis ir dažnai paviršutiniškas neformalus formuojamasis vertinimas, nesudaręs galimybių mokiniams objektyviai įsivertinti, ko konkrečiai pasiekė (išmoko) pamokos metu. Pažangą skatinantis grįžtamasis ryšys, kaip stiprusis pamokos veiklos aspektas, išskirtas dalyje (9 proc.) pamokų. 13 proc. pamokų stebėtas prasmingas kaupiamojo vertinimo taikymas, paveikus mokytojo ir mokinių dialogas aiškinantis konkrečias klaidas, grįžimas prie nesuprastų dalykų. Daugumoje (77,7 proc.) pamokų vertinimo metu surinkta informacija mažai naudota tikslingam tolimesnio kiekvieno mokinio mokymosi planavimui. Dažniausiai fiksuotos tradicinės, nepakankamai aiškų bei prasmingą grįžtamąjį ryšį teikiančios vertinimo formos: klaidų taisymas aiškinant visai klasei, visos klasės apibendrintas skatinimas, pritarimai mokinių atsakymams. Nesuasmeninama ir nepakankami konkreti vertinimo informacija buvo mažai veiksminga siekiant suprasti, kaip mokiniams sekasi ir kokia pagalba bei mokymosi šaltiniai kiekvienam padėtų gerai atlikti užduotis. Jeigu vertinimas kaip grįžtamasis

ryšys visose pamokose būtų tikslingas ir nuoseklus, mokytojai tinkamai padėtų mokiniams konkrečiai įvardinti asmeninius siekius ir tolesnio mokymosi prioritetus, tikėtina, didėtų mokinių motyvacija, savarankiškumas bei atsakomybė už mokymosi rezultatus.

4. Mokymasis virtualioje aplinkoje (3.2.2. – 2 lygis). Iš pamokų stebėjimo protokolų analizės matyti, kad dažniausiai IKT taikytos tradiciškai: pamokos uždaviniui skelbti, užduotims pristatyti, mokymo medžiagai perteikti. Pavienėse pamokose mokiniai paveikiai naudojami išmaniaisiais telefonais, mokėsi virtualioje aplinkoje. Šiose veiklose virtualios ugdymosi aplinkos padėjo geriau suvokti mokomąją medžiagą, sutelkė mokinių dėmesį ir stiprino mokymosi motyvaciją. Nors mokytojams sudarytos sąlygos naudotis 3D klase bei interaktyviosiomis edukacinėmis grindimis, tačiau išorinio vertinimo metu veiklos 3D klasėje nefiksuotos, o efektyvus interaktyvių grindų panaudojimas stebėtas tik dviejose veiklose. Ugdymo(si) aplinkos kokybė tiesiogiai priklauso nuo mokytojų kvalifikacinės kategorijos, aukščiausiai ugdymo(si) aplinkos vertintos pamokose, kuriose mokytojai bandė dirbti šiuolaikiškai. Kalbinti mokytojai minėjo, kad pamokų metu jie leidžia mokiniams naudotis mobiliaisiais telefonais informacijos paieškai internete, demonstruoja filmų ištraukas, naudojami švietimo portalo www.emokykla.lt metodine medžiaga ir skaitmeninėmis mokymo priemonėmis elektroninėje erdvėje „*Ugdymo sodas*“. Mokytojai supranta, kokias galimybes IKT teikia mokiniams, tačiau vizito metu technologijos dažniausiai naudotos tik mokymo medžiagos vizualizavimui, elektronine erdve ugdymo procese remtasi fragmentiškai, retai naudoti socialiniai tinklai skubiam informacijos perdavimui. Gimnazija neanalizuoja IKT panaudojimo poveikio mokymosi rezultatams. Tikėtina, kad prasmingesnis virtualios ugdymosi aplinkos panaudojimas pamokoje darytų teigiamą poveikį aktyviam mokinių mokymuisi, įtrauktų juos į mokymąsi komandomis, padėtų gilinti turimas dalyko žinias, mokymosi procesas taptų patrauklesnis.

5. Nuolatinis profesinis tobulėjimas (4.3.2. – 2 lygis). Pedagogai, planuodami veiklą, dažniausiai aptaria ir numato kvalifikacijos tobulinimo sritis ir prioritetus metodinėse grupėse, pagal poreikius tobulina kvalifikaciją jiems aktualiomis temomis. Bendras kvalifikacijos tobulinimo planas nerengiamas. Vertindami pedagoginės veiklos rezultatus mokytojai akcentuoja ugdytinių nacionalinių pasiekimų patikrinimų, PUPP ir VBE vertinimus, mokinių pasiekimus olimpiadose, konkursuose, varžybose. Mokykloje nėra susitarta dėl asmeninės profesinės veiklos įsivertinimo. Pedagogų įgytos kvalifikacinės kategorijos leidžia daryti prielaidą, kad mokytojai turi žinių ir kompetencijų užtikrinti tinkamą ugdymo(si) kokybę, inicijuoti ugdymosi procesą, orientuotą į mokinių socialinių ir dalykinių kompetencijų ugdymą(si), tačiau stebėtų pamokų protokolai rodo, kad 50 (55,6 proc.) stebėtų pamokų grįstos klasikinės poveikio pedagoginės paradigmos nuostatomis, 31 (34,4 proc.) pamokoje stebėtas bandymas dirbti šiuolaikiškai ir tik 9 (10 proc.) pamokose mokytojai dirbo šiuolaikiškai. Mokyklai verta atkreipti dėmesį į tai, kad tik dalis mokytojų stengiasi inicijuoti ugdymosi proceso modernizavimą, pavieniai mokytojai geba organizuoti šiuolaikinę pamoką. Akivaizdu, jog mokytojų kolektyvo stiprybė – geri mokytojų tarpusavio santykiai, sąlygojantys kolegishką dalijimąsi patirtimi. Tikėtina, kad tikslingas profesinės veiklos planavimas, aptarimas bei veiksminga mokytojų lyderių gerosios patirties sklaida galėtų tapti profesinių kompetencijų tobulinimo šaltiniu kitiems mokytojams ir prisidėtų tobulinant mokyklos veiklos aspektus (pvz., vadovavimą mokymuisi, vertinimą ugdant).